

PRIŠLA JE POMLAD!

Kanadska plesna skupina Compagnie Marie Chouinard, ki je 23. in 24. aprila gostovala v Gallusovi dvorani Cankarjevega doma, nas je posvetila v pomlad ravno ob pravem času, ko smo se končno uspeli otresti zime. Kljub temu, da je bila prva plesna izvedba predstave Posvetitev pomladi prikazana pred kar enajstimi leti, je tudi njena obnovljena verzija še vedno sveža in aktualna.

Glasbeno delo Posvetitev pomladi je napisal Igor Stravinski leta 1913 in delo je že takrat času predstavljalo nekaj revolucionarnega. Morda je ravno zaradi tega še danes zanimivo izhodišče za številne baletne in sodobnoplesne koreografe.

Dogodek je bil ponekod napovedan kot glasbeno-plesni večer. Seveda to ni naključje, saj je sprednji del odra zavzel Simfonični orkester RTV Slovenja pod vodstvom kanadskega dirigenta Ermanna Floria, ki je ves čas v živo spremljal plesalce. Simfoniki so to glasbeno delo že izvajali, še nikoli pa niso nastopili skupaj s plesalci, ki to glasbo tudi osmišljajo. Kot zanimivost velja omeniti podatek, da je legendarna skupina Compagnie Marie Chouinard izvedla Posvetitev pomladi že najmanj 130-krat, vendar pa le približno šestkrat v spremljavi živega orkestra. Prvih deset minut predstave je pospremljenih s sodobno glasbo Roberta Racina iz leta 1992 in najbolj spominja na zvok čečkanja s svinčnikom na papir.

Enourna in večkrat že nagrajena koreografija se v veliki meri naslanja na glasbo. Skupaj delujeta tako sinhrono, da se gledalcu hitro zazdi, da deset teles plesalk in plesalcev igra tudi glasbo. Njihovi inštrumenti so popolni! Odlikuje jih natančen in čist gib. Pogosto s plesom tudi posnemajo gibe živali, kar pa sploh ne deluje moteče. Predstava s tem še bolj postane obred in čista hvalnica pomladi, saj izhaja iz povsem prvinskega gibanja.

Minimalistični rekviziti so dodobra uporabljeni in le še bolj poudarjajo silovitost, divjost in moškost, hkrati pa tudi naravnost, nežnost in prebujanje. Telesa nastopajočih so skoraj povsem razgaljena. Izjema so le oprijete črne hlačke. To popolnoma zabriše njihove spolne vloge, vseeno pa izpostavlja naravnost in ranljivost golega telesa.

Nekaj mora umreti, da se lahko rodi novo. Boj za obstanek. Ciklično ponavljanje. Ples samcev in samic. Prebujenje narave. Eros. To so teme, ki jih zaznavamo v nastopih plesalcev in plesalk skozi celotno predstavo. Solistični nastopi se prelivajo in hitro prehajajo v nove. Glasba ne dovoljuje nikakršne površnosti.

Posvetitev pomladi briljantno združuje glasbo in ples, sodobno in klasično ter divje in nežno.